

Ára 5000 korona. — Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

Budapest, augusztus 31

(35.) 2953. szám

Ötvenhetedik évfolyam, 1924

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre. . 55000 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138—05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Mária Valéria-u. 12

Kiadja?

Daruváry külügyminiszter. — Micsoda gyanus étel ez a bajor kotyvalék! Úgy érzem, kénytelen leszek kiadni.

Vége a nyárnak

Nyárnak vége, már leégve
Tér haza a pesti had;
Hús fuvalom száll a légbé
S nem oly lenge a divat.
Néptelenülnek a strandok,
Őszesebb ruha kell
És a nyári kis kalandok
Múló nyárral múlnak el.

Formát szabnak új divatnak
Az ősz hervadt ujjai,
Egyáltalán nem izgatnak
Múlt szezonnak bűjai.
Új évszak jó, újabb bút hoz,
Melytől fő a fők agya:
Bethien áll a kormányrúdhöz
S rozsdásodhat Vass atya.

Gömbös-villa rémes titka,
Mint a cápa, elmerül.
Terstyánszky megy, jó a Ripka
S Bé-listára Wolfi kerül.
Bénárd türi, tenger kímbe',
A párbaj-okozta lázt
S Nagyatádi naftalinba
Teszi az aranykalászt.

Ébred Kuna, az agg iakir,
Sutba mén a borona;
Körtáncot lejt arany-, papir-
És takaré-korona.
Smith profétálgat borúsan,
Tözsds tavaszt nem remél,
Mert a börzén mélabúsan
Hullik a záloglevél.

Vége nyári nyugalomnak,
Csendnek, rendnek vége már;
Pár síófoki pofonnak
Már csak szép emléke jár
S míg én költői szeszéllyel
Szótt soraimat rovom:
Pesti éjben szenvedéllyel
Csattan az első pofon.

(JÁSZ)

A Nép nyomdájában

elrendelték, hogy a Gömbös-villa bajor lakóiról szóló tudósításokat elejétől végig *petite* betűkből kell szedni.

Nem igaz!

A Linkóczy-ügynökségnek azt a híret, hogy Héjjas Ivánt és Francia-Kiss Mihályt Ludendorff rejtegeti egy bajorországi birtokán, a kecskeméti fajvédő-iroda élénken cáfolja.

BORSSZEM JANKÓ TÁRCÁJA

A csodagyerek

Brunóka kétéves korában adta első önálló koncertjét és hároméves volt, amikor kijelentette, hogy Goethe Faust-ját csak másodszeri olvasásra lehet igazán átérteni. Amikor a dobogón állt és kezében tartotta a hegedűjét, mely búgott vonója alatt, mint egy orkeszter és ömlöttek belőle a hangok, betöltve a nagy hangversenytermet, istennek képzelte magát és mérhetetlen megvetést érzett az emberek iránt, akik szájátva bámultak rá, mint valami

megfoghatatlan csodára. „Ugy tesznek, mintha értenének” — gondolta és magának játszott csupán. Gyerekpajtása sohasem volt, játékszert nem ismert, általában zárkózott egyéniség volt s egy ujságíró legszebb diadalaként emlegette, hogy ötéves korában sikerült Brunókát meginterjúvolni az „Esti Harsona” számára. Brunóka minden ünnepléssel szemben blazirt maradt és mindenki, aki csak ismerte, azt mondta róla, hogy „mintha csak negyvenéves volna már”. Tényleg, nem volt meg benne egyetlen olyan vonás sem, ami a többi gyerekre emlékeztet. Valóságos ember volt már, ha egy méteren alul is. Drukkot, félelmet nem ismert a ten-

Ismeri az emberét

— Ugy-e, most már nem félsz, hogy fölfüggesztenek?
— Mit beszélsz?... Hiszen még folyik ellenem a fegyelmi.
— Igen ám, de azt olvasom, hogy Bali Mihályt nyugdíjba küldték.

Mi a kedvelt gyümölcse?

A szocialistáké a kemény dió.
A demokratáké a barack (amit a kormány fejére szeretnének nyomni).
A Kossuth-pártiaké a meggy (mert azt remélik, hogy a kormány egyszer mégis csak a pokolba megy).
A kormánypártiaké az alma (melyből legalább hat darabot szeretnének, hogy minden egyes kormánypártinak legyen hatalma).
A pártonkivülieké a füge (melyet a többi pártok felé mutatnak).
A fajvédőké a görögdinnye (mert ez piros, fehér és zöve, gömbös és héjjas, olyan, mint a tök és belül vizes).

ger idegen arc láttára a hangversenyteremben.

Szüleit korán elvesztette, megsíratta őket, de nem érzett különösebb bánatot, nem fájt neki a dolog, csak hiányzott neki, mint ahogy hiányzik valami megszokott tárgy, egy zsebkés, egy cigarettatárca.

Lassan felnőtt-Brunóka és Brunó lett belőle, a világhírű virtuóz. Autogrammját valósággal jegyezték, mint a részvényeket és boldog volt, aki láthatta a nagy embert.

Amikor aztán Brunó harmincadik életévéhez közeledett, különös dolgok történtek vele.

Legelőször egy koncertje alatt fogta

Kivert Wolff dala

Szomorúan szól a dalom:
Isten veled, főhatalom!
Már leteszlek, csörgősipka:
Jön a Ripka.

Szemem könnyez, szívem gyászol,
A főgázos im elgázol;
Lettem kiszítt papírszipka:
Dob a Ripka.

Bujdosom Pesten kiverten,
Legfőljebb az Állatkertben
Vár egy papagály-kalitka:
Agyó, Ripka! (JAZIG)

Imádság

— Drága Istenkém, segíts rajtam!
Te annyiszor könyörölsz meg idegen
emberek sorsán, miért ne könyörülnél
meg rajtam is?

Csíklandós kérdés

Erger, Berger, Erzberger,
No, most ki a gazember?...

Az árny

Ha munka köt, ha unalom:
Követ egy árnyék utamon.

Rovom az országút porát,
Az árny velem csak fut tovább.

Falathoz, borhoz ér kezem:
Ott vár, már későn érkezem.

Mikor meggyújtom a pipám,
Úl füstjén, mint a paripán.

Velem hever a pamlagon,
Meggügyi párnám, paplanom.

El nem hagy engem percre sem,
Fülemben suttog csendesen.

S oly szomorú, miket beszél,
Mint lombjahullt ligetbe szél.

Mint köd, kísértetj ha van...
Oly szomorú, mint én magam.

SZAMOLÁNYI GYULA

A vásott fickó

- Mít bögsz? Hiszen Londonból annyi szép ajándékot hoztam neked.
- Brühühü!...
- Ne ordíts már! Hoztam neked szép kis vasutakat, gyárakat, dollárokat...
- (Tovább bög.)
- ... építőköcskákat, szerszámokat... Hát mit akarsz tulajdonképpen?
- Bögni akarok.

el valami különös érzés. Mialatt játszott és néha rápillantott az áhitatosan bámuó közönségre, egyszerre csak nevetségesnek tünt előtte az egész dolog, hirtelen főni kezdett, hogy bele-sül a játékba, félt a sok némitől és bácsitól, akik mind, mind csak őt nézték, valami féltelmérezete támadt, amilyent még sohasem ismert. Később meg ellen-állhatatlan vágyat érzett, hogy az első sorban ülő kövér bácsi ölébe üljön és az óraláncát cibálja.

Amikor barátjainak elmondta a dolgot, azt mondták, hogy ez a zseni különváltságának természetes folyománya és maximum egy kis idegesség. Lehet — gondolta Brunó. Majd meg állandóan

az az érzés szekirozta, hogy valamit elfelejtett. Ha elment hazulról, mindig visszament meggyőződni, hogy nem felejtette-e égve a villanyt, bezárta-e az ajtót. Állandóan a zsebeit tapogatta, nála van-e az órája, a tárcája. Beszélgetés közben sokszor megakadt — „valamit elfelejtettem” — hebegte és kezét halántékára szorítva maga elé bámu't.

Tisztelői végre is kitalálták, hogy a sok művészi izgalom megviselte az idegeit és pihennie kell. Elutaztatták vidékre.

Brunó föl szállt a vonatra. A kupéban vele szemben egy mama űt, ölében egy kis gyerekkel. A kis gyerek

nem azért volt kis gyerek, hogy az első távirópózna láttára ne cibálja le a mamuska kalapiját: „Nyanya, mi ez?”

A mamuska erre megkérte Brunót, legyen oly szíves és tartsa addig a gyereket, amíg megigazítja alapjaiban megingatott frizuráját. Brunó ölébe ültette a gyereket, révedező szemmel rázogatta a csörgőt a gyerek viditására. S egy alaktalan gondolat formálódott ki agyában, mint valami távoli fény sugar, föl-fölcsillanva, melytől nevetni és sírni szeretett volna egyszerre. Szinte a csörgő taktusára búj ki belőle:

— Megvan! Elfejtettem leélni a gyerekkoromat! HUMEROSZ

Borsszem Jankó a színházban

Képek

képtelen irodalmi viszonyaink jövőjéből

Pályát cserélő költők

„Mint aki a sinek közé esett és átérzi tűnő életét...” hallanánk ma a „Szegény kis gyermek panasza”-t, ha történetesen ma lépne közénk főnti bús fiúcska. Most volna csak oka panaszra, ebben a keserves irodalmi világban, mikor a literatura helyett legföljebb a konjunktúra ad kenyeret még az olyan finom impresszionista költőknek is, mint Kosztolányi Dezső.

Nézzük, hogy állja majd meg a helyét a magyar líra halkszavú lantosa a között a „Négy fal között”, melyek — mondjuk — a „Zacherlin és Társa lakástisztító és poloskairtó vállalat r.-t.” irodáját határolják.

Hogy ír meg például egy fölhívást — nem annyira keringőre — mint inkább poloskairásra. A főnököt bizza meg a fontos fölhívás megírásával, gondolva magában, koszt vasz Kosztolányi. Ime egy kostolányi:

Tisztelt Cim!

Azon az éjjel,
Ha majd már aludni se mernek,

Azon az éjjel,
Ha mindent össze-vissza vernek,
Azon az éjjel,
Ha öli önöket a mérég,
Azon az éjjel,
Ha orgiát ül minden féreg,
Azon az éjjel,
Ha bús lakásukba bezárva,
Azon az éjjel
A Faltra másznak vagy — Lehárra,
Azon az éjjel,
Ha nincsen álma Jajtelesznek,
Azon az éjjel,
Ha mind a falak tele lesznek,
Azon az éjjel,
Ha más sem alszik majd egy szikrát,
Azon az éjjel
Szerezzék meg nyugalmuk titkát,
Azon az éjjel
Csak írjanak egy pár sorocskát:
S azon az éjjel
Megölünk minden bús poloskát.

Tisztelettel

„Zacherlin és Társa lakástisztító és
poloskairtó vállalat r.-t.”

Chermadek őgróf

A Fővárosi Operett-Színház egyik buzgó segédszínészének régi titkos vágya, hogy a „bejelentős” szerepeknél jelentősebb szerepet játszasson. „A párisi lány” rendező próbáján Szabolcs Ernő, a kis főrend, átadott neki egy csöpp szerepet, mondván:

— Ez egy nagyon érdekes és exponált szerep. Szinte e körül forog a második fővonás bonyodalma. Egy letört dán mágnás, kómikus figura, ruémaszokban és néhai eleganciával. Chermadek őgróf a neve és ő a párisi lány kérője, akit a húszszázalékos báróné közvetít.

A színész boldogan kapott a szerepen. Az első oldalon csupa „instrukció” és az „R. sz.” (Rendezés szerint) betűk gyakori ismétlése. Végre a második oldalon másfél sor szöveg:

(Üdvözlő hangon, dántu:) „Akór név knutargu arju dotál men!”

No, a szöveg nem sok, de talán a játék!?! — gondolta a boldog segéderő és nekigyürközött magolni a dán kádenciát. Fordul fűhöz-fához, ki tudná neki helyesen megmagyarázni a dán szövegkiejtést. Egy próbán megkönyörül rajta a kis főrend és kioktatja szegény Chermadek őgrófit, hogy nem

dánul, hanem — jordánul kell olvasni a szöveget, vagyis visszajárul.

(„Nem látod, újra ugratunk, vén róka!”)

Shakespeare, a veszélyes

— Direktor úr, figyelmeztetem, hogy egészen tönkremegy, ha annyiszor játsza Shakespeare-t.

— Attól nem félek.

— Csakhogy elfelejti, hogy minden előadás megforgatja a nagy brit költőt a sírjában és majd magával fizettetik meg a forgalmi adót.

Színházi névcseré

A Feld-színházat, amíg volt zsidó Pesten, úgy hívták: Borgtheater; most hogy „Nincs már zsidó Pesten!”, így nevezik: Feldhütelintézet.

Ripacséknál

Nyári színészek kabaréelőadást tartanak Ba'atonba'lháson. A konferanszié előadás közben egy roppant nagy cezurával gesztikulál. Valaki fölkiált a színpadra:

— Mit tartja a kezibe azt a ménkü hosszú plajbászt?

A konferanszié így válaszol:

— Azért, mert én roppant irónikus vagyok!

Színházi strófák

Éca a Nemzeti Színháznak

Díszre lesz sok estének
A „Karamazov testvérek”,
Ámbár bombásabb igéret
Lenne a „Kovács fivérek”.

Egy táblás

„Árvácska”-előadás után

Egy bő bevételű estén
Te' zsebbel szólt Sebestyén:
„Hogyha így megy, valóban tény ez,
Bizony belőlem — Zsebestyén lesz.

Bajok az Opera körül

Az Operát a tagok nagyba
Szidják most főbe-agyba,
De az Opera csak hagyja,
Fáj szegénynek minden tagja.

Négy a kislány

Ezt tudja Blumenthal is, lám:
A „Király”-ban „Három a kislány”,
De fantáziája könnyen szárnya!
S megtoldja „A párisi leány”-nyal.

A zenéjét szerezte: Yvain,
A szövegét Heltai híven.
S mint tudósítónk telegrafálja:
Kint most fordítják franciára.

Fajvédő-kritika

Furcsa közönség, milyen igényes,
Nem kell neki a Ke'ty Dénés,
Mert az ipszilon nem szimpatikus,
De kell a Juliska, a Keleti-típus.

Ben Blumenthal rigmusa

Engem mindig megsegített
Még a magas Jehova:
Most is meglesz színházamnak
Majd a maga Csehov-a.

Állami színházak

Jelentjük minden Opera-
És Nemzeti Színházi tagnak:
Az állami kapuk kinyitnak,
De a zsebek zárva maradnak.

Star-rendszer

A színészek többsége nyomorog,
De egypárnak jól megy a dolga,
Az egész színházi bevétel
— Röviden — le van starolva.

Honthy Hanna elment

A Király-színháznak van Tihanyi-ja,
De ezzel szemben nincs Tihanya,
Sőt úgy tudom, hogy nemsoká
Csak visszhangja lesz Honthy Hanna.

(m + h)

Bénárd után szabadon

Nagy példának követői szoktak lenni. Egy Leonardót, egy Petőfit, Adyt, Zerkovitzot, Bús-Fekete Lászlót, Kopinitsot az epigonok egész légiója követ. Nem mindenkinek adatott meg az eredetiség adománya. Engedtessek meg nekem, hogy Bénárd Ágoston kegyelmes úr hősi meghátrálásának néhány következményét mutassam be olvasóimnak.

I.

Ganeí Jónás cukorkakereskedőt rajtakapták, hogy amikor a vevő tíz deka praílnét kért, akkor a mérlegnek az áru elhelyezésére szolgáló serpenyőjében egy ötdekas súly volt a papír a att

elrejtve. Ganeí Jónás a következő nyilatkozatot teszi közzé:

„Mély fölháborodással vettem tudomást arról, hogy mérlegem súyrai oly módon helyezkedtek el a serpenyőben, hogy ezáltal vevőim megkárosodtak. Hangsúlyozom, hogy a kereskedelmi csafást a legnagyobb mértékben elítélem és az üzletemben elhelyezett mérleg ténykedésével nem azonosítom magamat.“

II.

Részlet Szarvas Pál északsarki utazó nyilatkozatából, akit felesége egészséges ikerpárral lepett meg azon a napon, amikor hároméves sarkutazásáról visszatért:

„...ami pedig munkatársaimnak távollétemben véghez vitt ténykedését illeti, ahhoz — ámbár beszédes bizonyítékok szóljanak is róla — nekem semmi közöm. Azokra én semmiféle befolyást nem gyakoroltam.“

III.

Greif Márton, aki a strandon egy fölháborodott férjtől két pofont kapott, így nyilatkozik:

„Engem semmiféle felelősség nem terhel. Saját kezeimmel már régen szakítottam. Ha azok tehát itt-ott eltévednek, úgy azért én nem vagyok felelősségre vonható. A történeteket pedig — már mint a két pofont — mélyen fájlalom.“

Reb Menachem Cziczeszbeiszer válogatott átkozódásai

— Hijjonok tégedet Grün Jolának és ledjen neked Nadtéténybe ed villád, ahol három ártoton galiciai hítsarsast tonáljon elbujtovo o rendürség!

— Obbul fütsél te o télen, omít o nyáron megtokoritott neked o feleséged Siófokon!

— Ledjen neked búséges árpatermesed o szemedén!

— Ledjél te edj estilaptul o gyeles riporter és jotalmul o téténgyi villábo köldjön o szerkesztőd helyszini tudósítást sindni!

— Sak oz vigasztolja meg tégedet, hodj o hajadon lángyodat nem o nadtétényi villábo küllütt rejtegetni kilenc hánapig!

Különség

a Lánchid oroszánja és a kurzus között

Ismeretes az az anekdóta, hogy mikor a Lánchidat föl-avatták, egy suszterinas elrikkantotta magát:

— Jé! A kő-oroszánoknak nincs nyelvük!

A „keresztény“ kurzussal fordítva áll a dolog. A kurzusnak van nyelve, csak — az oroszán hiányzik mellőle...

Előzetes jelentés

RIPKA FERENC,

— a kiváló gáz-szakértő —
szenzációs mutatóványa a városházán:

Gáztámadás Wolffék ellen.

Gömbös kiadásai

— Sok kiadása lehetett Gömbösnek ezekre a bajor gyilkosokra.

— Egy kiadástól mégis megszabadult. Azt az állam vállalja magára.

— Micsoda kiadást?

— A német kormányának való kiadást.

A korzón

— Hogyan vetted rá Aladárt, hogy megkerje a kezedet?
— Azt mondtam neki, jól vigyázzon, mert még a te há-
lódba kerül.

FELELŐS:
GÖMBÖS GYULA
NAGYTÉTÉNYI
SAJÁT VILLA

TÉTÉNYÉS VIDÉKE

KIADÓ,
HA KIADHATÓ:
SCHULZE ÉS TÁRSAI
MARKÓ-UCCA

I. vérfolyam

HOROGKERESZTÉTÉNYI HIRADÓ

1. (Ne szólj) szám

Idegenforgalmunk

(Té- tényező szakkörök figyelmébe)

Községünknek idegenforgalma az utóbbi időben örvendetesen megnövekedett. Sajnos, nyilvános statisztikát nem vezetünk, de hogy idegenforgalmunkat főleg a bajoroknak köszönhetjük, az egyszer Té-tény. A közismert magyar vendégszeretet csáta őket községünk kies falai közé, hogy aztán innen a szintén kies (forgalomból kies) Markó falai között tovább élvezhessék országunk *rabulejtő* szépségeit.

Megdöbbenéssel kell leszögeznünk, hogy a hatóság újabban akadályokat gördít idegenforgalmunk fejlődése elé. A Gömbös-villa vendégeit a destruktív sajtó uszítására szétugrasztották, közülük csupán egyet vettek vendéglátó szívességük oltalma alá. Ennek az egynek a fogadtatása azonban olyan olyan *hűvös* volt, hogy az illető máris *szabadulni* óhajt. Címünkre küldött *Markó-nigram*-jában azon panaszának ad kifejezést, hogy környezetének *lebilincselő* szolgálatkészsége kezd már egy kissé a terhére lenni.

Egyben kér bennünket, hogy *angolos távozásában* segítsük őt elő, mert nem akar tovább *lekötelezve* maradni.

Megtettük a lépéseket. Keresztényi kötelességünknek tartottunk megmozdítani minden követ, hogy vigye el őt a *Kánya* követ.

Faludi Jenő tiltakozik:

Az én *Bajor*-omat nem engedem kiadatni.

Nekem nem kiadás kell.

Nekem bevétel kell.

TÁRCA

Csak...

(Utánnyomozás tilos)

A tétényi villa nyitott ablakán besütött a hold. Édes nyári éjszaka volt és a csillagok úgy ragyogtak, mintha a horogkeresztesek vitézségi érmei lettek volna. A házigazda mély álmát aludta. Ki korán *ébredő*, az korán is fekszik. Éppen javában horkolt, amikor az ajtón erősen zörgettek.

— Ki az? — riadt föl a házigazda.

— Bocsásson be... — hallatszott kívülről.

A házigazda föluggott ágyából. Az ajtó elé állt. De nem nyitotta ki.

HIREK

Időjárás. Kiküldött meteorológusunk, *Förster* Henrik jelenti, hogy teljesen *beborult*. A politikai légnomás egyelőre *hűvösre* enged következtetni. Bajorország felől véstjósuló, dörgő fellegek közelednek, melyeknek villámai ellen a multban kizárólag csak a Gömbös-villa *villámhárítója* tudott védelmet nyújtani.

SZINHÁZ

Király Ernő tiltakozik az ellen, hogy *Erzberger* egyik gyilkosát a füléről ismerjék föl. Igaza van, aki gyilkos, az ne viseljen fület, mert könnyen *lefüllelik*. Azonkívül érthetetlen az a titkolódzás és sgdofolódzás, améy a rendőrség körében tapasztalható. Csak nincs *fülle* a falnak is?

Kabaréest. A nagytétényiek átváltozó művészcsapatja kabarét rendez. *Schulze* egyik produkciója még *Fregolit* is lepipálja. Művészetét a főkapitány helyettesnek hivatalosan már be is mutatta. Mint *Förster* jött be és mint *Schulze* távozott. Illetékes szakkörök e'ragadtatással beszélnek utolérhetetlen alakítóképeségéről, mely nemcsak őt magát, de a hatóságok magatartását is átalakította. A kabaréest programjából kiemeljük Gömbös Gyula magánjelenetét, melyben mint futballista a *háttat tartja* a feléje rugó destruktív csapatnak. Azonkívül fényesnek ígérkezik a horogkeresztesek dalárdájának „*Erger-Berger, Erzberger*“ kezdetű énekszama is. Előadás közben *bajor sört és puccsot* szolgálnak föl *Ulain* főcsapos főllügyelete alatt. Helyek már előre biztosíthatók — a *Markóban*.

— Honnan jön? — kérdezte a kulcslyukon keresztül.

— Ne tartson semmitől. Kimerült, fáradt utas vagyok, aki pihenni akar...

— hangzott a felelet.

— Be nem érezhetem. Én minden jött-mentet be nem fogadhatok a házamba. Villám nem a hajéktafanok menhelye... És most kotródjék, mert rendőrért kiáltak...

— Az istenért, csak azt ne! — ijedezett a szállást kérő idegen.

— Talán csavargó?

— Nem. Dehogy.

— Betörő?

— Hová gondol?

— Bűn terheli lelkét?

— Ahogy vesszük...

— Lopott?

KÖZTISZTASÁG

Por. Sajnos, az utóbbi napokban, dacára az esős időjárásnak, községünk sokat szenved a portól. Geológusunk véleménye szerint ez a por nincs összefüggésben a ta'ajviszonyokkal. Ez a por a politikai viszonyokkal függ össze, amennyiben *nagy port* vert föl az itt tartózkodó bajorok ügye. A por át fog terjedni a fővárosba és minden vállalkozás szerint a bajor ügy aktáit is rövidesen belepi.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Mayer. Novelláját átadtuk büntetőnovella-szerkesztőnknek. Csak azt nem értjük, mért ír *Wittmann* álnév alatt? — **Thyllessen.** Ugyan, *Schneider* úr, csak nem gondolja, hogy *horogra* akad? — **Förster.** Kellemes *üdülést* továbbra is. — **Bajor.** Számoljon a tétényekkel. Té-tényleg bűn-té-tény. De mért dadog? — **Gizi.** Legyen nyugodt, senki se téveszti össze a Bajorral. — **Kapp-puccsista.** Irja meg, micsoda *kappucs* fűzi őnt a tétényiekhez? — **Zsidó.** Térjen át a horogkeresztény vallásra. Akkor talán még ép bőrrel menekülhet. — **Berger Zsiga.** Jó lesz bejelentenie még idejében, hogy nem azonos a meggyilkolt *Erzbergerrel*, mert még meggyűlik a baja.

APRÓHIRDETÉSEK

KIADÓ vendégszoba horogkereszteseknek, akinek a bész dacára *papirjai* rendben vannak. Cím: *Nagyitény, Gömbös-villa*.

SCHNEIDER gyere haza, minden rendezve. **GYULA**

EGYFOGATU bércoksik gyilkosok részére kerestetnek Zrinyitól a Markóig.

— Soha.

— Rabolt?

— Meg sem kíséreltem...

— Sikkasztott?

— Dehogy.

— Hát?

— Kérem. — suttogta a rejtélyes idegen — én csak...

— Csak?

— Csak... gyilkoltam... kérem...

A házigazda egyszerre kitérte az ajtót:

— Gyilkolt? De hát mért nem mondta mindjárt?... *Tisztességes* emberek számára mindenkor nyitva áll az ajtó. Lépjön be, barátom...

És keblére ölelte az idegent.

lovag HOROG A HURU

Mi vagy nékem?

Mit tudod te, hogy mi vagy nékem?
 ... Harmat, üdítő, friss nyári reggelen,
 Halkan muzsikáló, bujkáló szellő
 Ringató, édes, langyos estelen.
 Virágilat, mámoros, illó,
 Biboros rózsa, alig kinyíló,
 Mit szűz lány keze tép le vigyázva,
 Szorít kebléhez öntudatlan lázba.
 Szelid holdvilág barna éjszakán,
 Szerelmes, dalos, drága csalogány,
 Melegen süttő, arany napsugár
 Azürkék égen...
 ... Hát tudod te, hogy mi vagy nékem?
 KESZTYÜSNÉ BALOG MARGIT

APRÓHIRDETÉSEK A HÉTRŐL

FESS, molett, fiatal özvegyasszony
 végső menedékkül belekapaszkodna egy
 szép szál szalmába. Jelige: „Szalma-
 tűznél is lehet melegedni“.

LEÉPITETT ÉPÍTÉS, szabad órái-
 ban, csinos, fiatal özvegy összeomlott
 légvárait segiténé fölépíteni. Jelige:
 „Nagy praxis“.

SZINHÁZI ZSÖLLYESZÉKHEZ tavalyi
 hosszú keres igénytelen bankhivatalnok.

NAGYTÉTENYI VILLA szívesen lát
 olasz és német bevándorlót. Jelige:
 „Hol késezt az éji homályban?“

Lakáskeresők!

A nagytétényi Gömbös-villá-
 ban három hely megüresedett.
 Fajbajorok, akik nem tudják
 magukat igazolni, de másokat
 igazoltatni annál jobban, előnyben.

A nagytétényi virágos kertből

— Én ültettem a rózsafát, más szedi a virágát.

BORSSZEM JANKÓ MINT TECHNIKUS

Mindent drót nélkül!

A Borsszem Jankó technikai munkatársa a következő szenzációs felfedezésekről számol be szakértő publikumának:

1. **Drótnélküli drótosító.** Ha valahol a szakácsné eltört egy tálat, a háziasszony drótnélküli telefonon fölhívja a drótosítók drótnélküli központi irodáját, ahonnan egy ember megjelenik és előleget kér a munkára. Azzal nyugodtan elmegy és az ócska-piacon megvásárolja a tálat.

2. **Drótnélküli kerítés.** A rendőrség létszámát annyira kell apasztani, hogy éjjel nyugodtan elvihessék a drótot a rászoruló elemek. Így jutunk el a technika legmodernebb vívmányához: a drótnélküli kerítéshez.

3. **Drótnélküli egérfogó.** Ehhez két tényező kell: egér és macska. A macskát nem szabad bedrótózni, mert ez a személyes szabadság flagráns megsértése, azonkívül, hogy az eredményt is kétségessé teszi.

4. **Drótnélküli zongora.** Tökéletes találmány! Az emberi megváltása! A zongorasztó egyszerűen nem lehet hallani.

5. **Drótnélküli házasság.** A dróton rángatót férjek öröme — lenne, ha kitalálták volna.

Családi idill

Börzés (az asszonyhoz): De rossz ez a kölyök! Javítóintézetbe kellene adni.

A fiú. — Jobb lenne, ha a papírjaidat küldenéd oda!

LYSOFORM

a biztos hatású fertőtlenítő,
Nőknek nélkülözhetetlen!

Enyelgés

M. S. 44

— Mit szólna, Meluzinácska, ha én most csókot intenék magának?
— Azt mondanám, hogy maga a leglustább ember ezen a világon.

Wolffék dala

Ritka búza, ritka árpa, ritka rozs,
Ritka biztos takaros,
De a Ripka, ha takaros is, az biztos, ajvé, biztos,
Hogy ő nem bennünket tataroz.

Móriczka távirata

Tata, gyere haza,
atai házadra
atarozási hitelt kapsz a pos-
atakarékpénztártól.

Seiffensteiner Salamon nyílt kérdése

Gömbös Gyula képviselő úrhoz

Nú, igen tisztelt képviselő oreség, és hodjan viselkedett volna, hodha oztot o bajor Thylessen-t véletlenül Thalessen-nek hívják?

Hitianórán

A hittanár magyarázza a nebulóknak, hogy az emberiség Ádámtól és Évától származik. Simike közbevág:
— Tanár úr kérem, az én papám azt állítja, hogy mi a majomtól származunk.
— Mondd meg, fiam, a papádnak, hogy minket a családi körülményei nem érdekelnek.

Feszt vagyok a magyar koronára

Hetekkel ezelőtt még annyira imponált nekem az a dollár. Ma szégyenlem magam, hogy úgy bedűltem neki. Hát kicsoda-micsoda az a dollár, hogy úgy főnnhordta a fejét? Most, úgy-e, meglapul a nyavalyás a sarokban, nem hencg már annyira... Pár héttel ezelőtt még százezerért kapkodták, ma mindenki lerázza, már nem dicsekednek a barátságával...

Én is boldogan verem fogamhoz a magyar koronát, mielőtt kiadom (sajnos, egyenként nem verhetem oda, mert már csak százkoronás van). Az is igaz, hogy az aranykorona sértődötten húzza el magát előle, mert még mindig ruhelli, hogy papirosból van...

Dobogó szívvel spórolom a magyar koronát... S hiába jönnek nekem mondani, hogy így-úgy nyolcvanezer a dollár, már minthogy nyolcvanezer dollárt adnak egy koronáért... Nem kell nekem az a szemét papiros... Én feszt vagyok a magyar koronára...

Pár héttel ezelőtt még minden pénzemet áruba fektettem... Vettem minden szemetet, mert folyton csak azt

hallottam, hogy rossz a magyar korona. Hogy bánom most, hogy kiadtam a drága magyar koronát!

Árú? Árút kínáltak nekem? Szmirna-szőnyeget és damaszt-izéket? Nem, nem! Aranyat sem veszek: egy vasat sem adok aranyért, mert vesztettül feszt vagyok a magyar koronára...

A valutáim azonban vihetitek! Valutáért adhattok koronát, bármilyen keveset...

Előveszem és nézegetem gyönyörködve a magyar koronákat. Milyen csúnya nő volt azelőtt például az ötvenezer koronáson... Sovány, kiaszott arcára szandlom volt nézni... A nyáron hogyan magához tért, kiteljesedett, egész helyre-ű lett belőle... Nem is csodálom, hogy azelőtt olyan keveset adtak érte külföldön... Na, hallja kérem, ilyen csúnya nőért... De a nyáron úgy látszik osztrák fürdőhelyekre ment nyaralni, amelyek olyan olcsók, hogy még ráfizettek az ötvenezer koronára...

Mi az, maga olcsón házat kínál nekem vételre? Harmincemeletes felhő-

karcoló csupán harmincezer korona... Harmincezer... Mondhatom, csinos összeg... De kérem, ne hozzon kísértésbe, én most gyűjtöm a magyar koronát...

Mit mond? Egy angol ruha csupán ötszáz korona? Lehetetlen! Ilyen olcsó? Na, de azért valahogyan azt ne higgye, hogy ez nem pénz... Egész rendes summa... Lesz még az olcsóbb is, csak nem kell elhamarkodni azt a vételt...

De mégis... Talán mégis kellene valamit venni, nem jó, ha sokáig pénz hever otthon a fiókban...

Tanácsot kellene kérni... Hopp. Van egy bankigazgató barátom, aki a múlt héten szabadult ki a rendőrségről...

— Barátom, mit kellene venni? Minek lesz értéke?

— A magyar koronának — mondja.

— Eladsz magyar koronát? — kérdem.

— Igen — feleli.

— Itt van egy százezres. Mennyit adsz érte?

— Nyolcvanötezeret.

— Na jó, add ide...

Megkötöttük az üzletet, mert én feszt vagyok a magyar koronára.

CARÁMY

**A tökéletes
poloska-irtás, festés
PAX-vállalatnál.**

Tel. 81-06
és 141-48

A kis imposztor

— Anyuci, cat nem fodjót medtűjni mellettem ezt a buta tiszasszonyt?

— No halod, Lacika?... Micsoda beszéd ez?! Hiszen csak tegnap vettük föl melléd.

— De idehalldasz, anyuci. Az előbb med atajt büntetni, de előbb medtűjdezte, hogy nem lesz-e többé jossz. Ész amitoj medidéjtem, mindjált el isz hitte.

Nagy-tényi pár-dal

- Gömbös. — Bujj, bujj zöld gal,
Bösz bajorocska,
Nyitva van a villa-kapu,
Van sör és borocska.
- A bajor. — Öffne, Gömbösz, az ajtót!
- Gömbös. — Nyitom már, hogy megpukkassam a sajtót.
- A bajor. — Rasch, rasch, Gömbösz, az ajtót!
- Gömbös. — Kinyitom, hadd lármázzanak a szajkók!
- A bajor. — Öffne schon, du bist galáns,
Én vagyok a Hakenkreuzler,
Berlinből az emigráns,
Und du weißt schon: az én bránsom úri bráns.

Balatoni élet

És még azt mondják, hogy a Balaton partján nincs élet. Hát tudják meg, hogy nem is olyan egyhangú ott az élet. Én legalább, ha Tihanyban kinyitottam a számat, mindig visszhangra találtam.

BARANGOLÁS A SAJTÓ-DZSUNGELBEN

Egy pesti kályhámester körlevele

„Mélyen tisztelt Uram! Ne méltoztassék rollam elfeledkezni és felszolítottasom tolakodásnak minősíteni, hogy már is jelentkezem teszem ezt azért, mert tudom, hogy van csinálendő kályhálya a melynek most olcsobba kerül a munkája, ha nem Önnek, hát ismerőseinek a melyért nem fog szegyént vallani hál, Istennek. Tessék megpróbálni munkámat jóálllok, hogy kályhája jól fog fűteni azért garantálok hisz tudom ezt bizonyítani már több mint 25 évet nálam dolgoztató megrendelőjeimmel, hogy megvanak elégedve munkám végzésével. Ugyszintén megveszem öreg kályháit avagy csere munkát végzek érte és így kályhája rendben hozása nam kerül semiben. Elvállalok uj kályhát átalakítást javítást avagy bármily szakmában vágó munka lebonyolását jól és olcsobban mint bárki más. Mélytisztetéssel G. M. kályhás m. Cimem tessék eltenni, hogy össze ne tévesztődjön mással valami házalni járó fuserálóval, ugyszintén levelező-lapáltali megrendelés azonnal elintézem.”

Milyen szép Karlsbadban?

— Szervusz! Hol nyaraltál?
— Hát hol? Karlsbadban. Hiába, ott érzi magát legjobban az ember. Minden felekezetnek megvan a maga temploma: a katolikusoknak, a reformátusoknak, az evangélikusoknak és a — fürdővendégeknek.

Falusi magány

Most, hogy a legtöbb nyaraló már hazatért, gondoltam, könnyebben járhatok valami megfelelő kényelmes lakáshoz és kétheti szabadságot kérve, rögtön leutaztam Dunapocsékra. Hosszas keresés után végre ajándottak nekem egy lakást, ahol két hétig a falu édes magányát zavartalanul élvezhetem. A háziasszony éppen az istállóból jött. Előzékenyen fogadott.

Ő. — Tessék beszélgetni.

Én. — A hirdetett nyári lakást szeretném megtekinteni.

Ő (bevezet): Parancsoljon, kérem.

Én (körülnéz): Ez volna?

Ő. — Csakis.

Én. — Kicsit sötét.

Ő. — Uraságod úgyis csak este jön haza. És tessék elhinni, ez a lakás még éjszaka is sötét.

Én. — Hová nyílik ez az ablak?

Ő. — A domboldalra, kérem. A kies domboldalra.

Én (kitekintve): Hiszen ez itt a trágadomb.

Ő. — De nem műtrágya, esküszöm. Uraságod meg lehet elégedve. Tessék csak megszagolni...

Én. — Legalább bécsukhatnám az ablakot.

Ő. — Nem lehet, kérem. Miska azon jár be...

Én. — Miska? Ki az?

Ő. — A kandur. Teccik tudni, ha Miska nem volna, uraságod nem tudna aludni az egerek miatt.

Én (rezignáltan): Hol van Miskának itt a fekvőhelye?

Ő. — Az ágyban.

Én. — És én hol alszom?

Ő. — A földön, a szalmán. Az egészséges. De tessék vigyázni, nehogy összetörjön a tojás.

Én. — Miféle tojás?

Ő. — Van egy tojóstyúkom, az mindig itt, a szalmán szokott eleget tenni fajfontartási ösztönének.

Én. — Kérem, nekem ott Pesten épp elég volt a tyúkokból. Még itt is megosszam velük az éjszakát?

Ő. — De van kakasom is. Kora reggel bekukorékol az ablakon. Uraságodnak nem is kell ébresztőóra.

Én. — Remélem, más állat nem szerencsételt a lakásban?

Ő. — A kecske, az nem számít. Nagyon jámbor fajta.

Én. — Miféle kecske?

Ő. — A mi kecskénk, kérem. A tehén nem tűri az istállóban, hát ideterelem be szegénykét éjszakára. A Bodri egészen jól megfér vele a szalmán.

Én. — Bodri? Hát az is itt alszik?

Ő. — Dehogyan alszik. Egész éjjel ugat.

Én. — Itt ugat bent, a lakásban?

Ő. — Hát hol ugasson, kérem? Uraságod nyugodtan alhat, Bodri örökös az álma fölött. És egyébként a patkányokat is összefogdossa.

Én. — Miféle patkányokat?

Ő. — Uraságod még nem látott patkányt? Nehogy valahogy összetévezzze a denevérrrel.

Én. — Hát az is van?

Ő. — De csak éjszaka. A kacsák nagyon félnek tőle.

Én. — A kacsák is itt tartózkodnak?

Ő. — Igen. Az ágy alatt. A koca helyet szorít nekik.

Én. — Miféle koca?

Ő. — Tessék csak nyugodt lenni. Karácsonyra úgyis levágjuk.

Én (keserűen): Mondja kérem, miért nem tartanak itt egy ökröt is?

Ő. — Ökrünk még nincs. De ha uraságod kivesszi a lakást, — azonnal lesz.

RIP PORT

A RÁCSOS ABLAK

 ÚJ ABLAKÜVEG A VILLAMOSON
 AZ UTCA ÚJ LÁTKEPE

Sőt

A köztisztviselő találkozik az uccán a barátjával:
 — Miért vagy olyan szomorú? — kérdi a barát.
 — Most kaptam a fizetésemet.
 — És elhagyott uccán szoktál ilyenkor hazamenni? —
 kérdi a barát.
 — Na hallod, hát érdemes is lenne engem kirabolni?
 — Sőt! Éppen azért kérдем, mert akkor nem megyek ve-
 led. Tudom, hogy ilyenkor mindenre el van szánva egy köz-
 tisztviselő.

Pesti tréfa

Valaki azt a tréfát engedi meg magának, hogy vesz egy autótülköt, este a köcsiúton gyanútlanul bandukoló emberek háta mögé lopózik és hatalmasakat tülköl. A megriasztott ember persze esze nélkül ugrádozni kezd, nagy multságára a mókacsinálónak. Egy ember azonban, mintha semmit sem hallott volna, nyugodtan tovább megy. A tülkös dühös lesz, utánaíramodik és rákiabál:

— Mondja, maga süket, vagy mi a fene?!

Az ember nyugodtan feleli:

— Nem, kérem. Hanem azt tudom, hogy amikor egy pesti autó tülköl, akkor az ember már réz el van gázolva. Hát akkor mit izguljak?

Nemesi származás

Samuka. — Papa, kit neveznek ősnemesnek?

A papa. — Biztosan azt, aki dírekte a dédapjától származik.

Meinl-kávé

SALAN

az elismerten egyedül tökéletes fertőtlenítő szer

Minden ütt kapható!

Mindenütt kapható!

Kés, villa, kanál

Szép, szép az a nagytétényi Gömbös-villa, csak az a baj, hogy van benne bajor rohamkés és kanál-is.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, augusztus 26-án zártuk le. — *Iparoskör.* (Erdősokonya.) A 31. számunkban közölt rébuszt („Szembeötlő“) önök így fejtették meg: „Szemfényvesztők“. Így is találó és elmés. — *P. G.* (*Szabadka.*) A fele túlságosan ismert. T. p-t nem küldünk. — *Dr. K. J.* Az egyiket megrajzoljuk. — *K. E.* Ha majd csattanósabbak akadnak. Persze: tettéesség nélkül. — *K. F.* (*Szeged.*) Hasznát vettük az ötletnek. — *Cs. J.* Inkább prózát kéreünk. — *Vasutas.* Kelety Dénes most hír szerint Hamlet nagy monológját szavalgatja, csakhogy ezzel a változattal: Menni vagy nem menni, — ez itt a Keleti-kérdés. — *R. Gy.* Egy kis türelmet, amíg a kiadóban összeállítják. — *Nagytétény.* Vigyázó Lacika kéri, közöjjék vele a *nagytétényi bujdoska* címen népszerűvé lett játék szabályait. — *Szemirámisz.* Az nem volna éppen bibi, hogy egy kicsit antiszemirámisz, ellenben durva és ötlettelen. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső

A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: *Borsszem Jankó* lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Éltetés előtt zárjuk le
 előszabántat szab. eredeti
 Wertheim retesszelzárókkal

WERTHEIM F. és TÁRSA R.-T.

v. FÜRDŐ-UTCA 14. (VILMOS CSÁSZÁR-ÚT SAROK)

Ezüstevőkészletekben speciális üzlet!

Budapest, 10.

Múzeum-körút 17

Képrejtvény

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, következő ajándékokban részesülnek:

1. négy darab „Mátra“-szinszappan,
2. 10 üveg Szent István duplamalátásör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhöz szállítva),

3. egy nagy tábla Szerencsi csokoládé,

4. egy nagy doboz „Virág“-féle dessert.

5. egy nagy üveg „Oceán“ James.

6. egy doboz

7. egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely tojpaszta).

8. egy üveg „Lysotorm“.

9. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,
10. két pár Berson-gumisarkok (férfiaknak és nőknek),
11. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fém tisztító szer,
12. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évekből),
13. Seiffensteiner Salamon adomái.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2952. (34.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Örület

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényt helyesen fejtették meg, a következő ajándékot—kapják: 1. Török Ede (Budapest, I., Maros-u. 44), akinek négy darab „Mátra“-szinszappant; 2. Dr. Vásárhelyi Zoltán (Budapest, IX., Ferenc-körút 27), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Szent István duplamalátás-ör; 3. Polgár Dezső (Nyiregyháza), akinek egy nagy tábla Szerencsi csokoládét; 4. Nagy Gera (Budapest, VII., Péterffy Sándor-u. 27), akinek egy nagy doboz Virág-féle dessertet; 5. Kertész Sándor (Győr), akinek egy nagy doboz „Oceán“ cukrozott gyümölcsöt; 6. Glück Géza (Pápa), akinek egy nagy doboz „Ovomaltine“ tápszert; 7. Politzer Judit (Budapest, VI., Podmaniczky-u. 37), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE“-készletet; 8. Miakys Elek (Budapest, I., Bercsényi-u. 8), akinek egy üveg „Lysotorm“-ot; 9. Feuerstein Gizella (Hévíz), akinek egy darab P. Márkus

Emilia-szappant; 10. Reményi Antal (Budapest, VI., Vörösmarty-u. 48), akinek két pár Berson-gumisarkot; 11. Steiner Hugó (Budapest, V., Hold-u. 27), akinek egy nagy palack „RAPIDOL“ folyékony fém tisztító szert; 12. Polgári Olvasókör (Lakócsa), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 13. Bányatiszti Kaszinó (Pilisvörösvár), amelynek a „Seiffensteiner Salamon adomái“-t küldi meg a kiadóhivatal.

*Haggermacher
nem hazal!*

BORSSZEMEK

A szerelem bizonyos szituációban a legkulturáltabb férfiből is kibujtatja az állatot. Így lesz az érzéki férfiből ragadozó, a platonikusból számr.

A szerelem akadálya a férfiak könnyen átesnek, de a nők könnyen elbuknak.

Az élet iskolájában az újúság a tandíj s itt, sajnos, soha sem lehet visszakérni az iskolapénzt.

A szerelem iskolájában az ismétlők jó tanulók és felsőbb osztályba léphetnek, akik elbuknak.

H. F.

A számla

— Nagyságos asszonyom, egy számla miatt jöttem a kedves férjéhez...

— Sajnálom, de a férjem tegnap este fürdőre utazott...

— Ejnye, pedig okvetlenül ki akartam fizetni...

— ...de reggel visszatért...

Szakorvosi vérgyógyító orvosi
rendelő intézet
Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. II-I., d. u. 4-7-ig.

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000	kor.		Az 1920. évf. ...	75000	kor.
" 1918. " ...	75000	"		" 1921. " ...	75000	"
" 1919. " ...	75000	"		" 1922. " ...	75000	"

Uniformisban azt hiszik ...

— Tudja, Erzsike, kétféle leány van. Egyik az, akit könnyű meghódítani.
 — Na és a másik? ...
 — ... akit még könnyebb.

Kapható minden jobb cukorka-

és csemege-kereskedésben.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
 BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UTCA 12.

ELŐFIZETEK ÖNNEK a BORSSZEM JANKÓ-ra

negyedévre 500,000 korona névértékű elhasznált magyar bélyeg beküldése ellenében. **JÁSZAI BORISKA** bélyegkereskedés Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 6.

Művészies képkeretek

Kézimunkák szakszerű keretezése

Váradi Bélánál, Budapest, Andrássy-út 43.

NACCSÁGA!

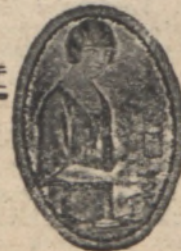

ÉN CSAK

"MÁTRA"

SZAPPANNAL MOSOK

OVOMALTINE

A MINDENNAPI ÉLET IZGALMÁBAN KIMERÜLT, PÁRADT-SZERVEZET ERŐSÍTŐJE